

Un bon inici és suficient

Els gols de Mata i Ramalho abans de la mitja hora aplanen el camí del Girona en un derbi intens i on el Llagostera va buscar l'empat fins a l'últim sospir

Un bon inici és suficient

CARLES ROSELL PALAMÓS

Un derbi és un derbi. És un partit especial, un duel en què pot passar de tot. En un derbi, el Girona s'hi pot presentar en el pitjor moment de la temporada però plantar-se 0-2 abans de la mitja

hora. En un derbi, Jonás Ramalho pot marcar el seu primer gol amb la samarreta blanc-i-vermella. També, el Llagostera pot exercir de local però en molts moments del partit tenir la sensació de jugar lluny del seu estadi. Fins i tot, els espectadors poden delectar-se amb un gol olímpic, o quedar-se muts amb l'esgarrifosa topada entre Imaz i Ramalho al final. Tot això, i més, va reunir el derbi entre Llagostera i Girona. Feia més de dues dècades que no hi havia duel de rivalitat provincial a Segona A i el partit no va deixar indiferent els més de 3.500 aficionats que van citar-se a Palamós, un camp que va viure la millor entrada de tota la temporada i que va rebre a una nodrida representació de seguidors de l'equip visitant.

Intens, vibrant, elèctric i també accidentat. Els adjectius es queden curts per descriure el duel que ahir va monopolitzar la Costa Brava. Una cita que semblava decidida al minut 26, quan el Girona era el dominador del marcador i també al damunt del terreny de joc (0-2), però que va anar guanyant en intensitat i emoció a mesura que el partit madurava. Bàsicament perquè el Llagostera, superat a la primera mitja hora, va treure l'orgull a temps i no només va reduir distàncies, sinó que va buscar amb insistència, però sense massa fortuna, igualar la balança.

Fidel al seu estil (5-3-2) i amb Pablo Íñiguez per Felipe Sanchón va saltar el Girona al terreny de joc. Un Girona que volia encetar el 2015 amb una victòria per deixar enrere els últims desencisos (2 punts de 12). Coris va fer de Juncà i Sandaza i Mata, una setmana més, van ser els homes més avançats. Novetats al bàndol gironí (tornava Ramalho d'una sanció) i sense canvis al local. Tampoc calia: el Llagostera, per fi, havia tocat la tecla i els resultats, a part del bon joc, havien arribat després d'una llarga espera. Les victòries contra el Ponferradina (3-1) i l'Albacete (0-2) permetien als blaugrana respirar i el cos tècnic va decidir donar continuïtat al mateix onze d'aquelles dues últimes jornades. Però si les dinàmiques d'un i altre equip eren totalment antagòniques, el cert és que la primera mitja hora va evidenciar una clara superioritat del Girona, que es va fer amo i senyor del partit, enfront un Llagostera sense gairebé arguments, descol·locat i superat pel sistema del seu adversari. De joc, no n'hi va haver: pilotades llargues, inexistent control al mig del camp, curses inabarcables dels extrems i els davanters que es buscaven la vida.

Emmig de tot plegat, va ser el Girona l'únic dels dos equips capaç de tenir una mica de seny. Amb això li va ser suficient per posar-hi les ocasions, el perill i sobretot, els gols. Als 3 minuts, va ser Coris el primer en provar sort. En una incursió de les seves per la banda esquerra, va fer-se un forat suficient com per intentar-ho. El seu xut creuat va tocar en un defensor i va passejar-se per l'àrea sense trobar rematador. Era el primer avís. Al segon, va caure el 0-1. En una jugada sense massa perill, Enric Pi va estar desafortunat en el seu rebuig i la pilota va caure a peus de l'omnipresent Cifuentes. La passada d'aquesta la va rebre Sandaza, qui va construir una jugada del no res i va plantar-se al llindar de l'àrea. Allà, el seu xut, massa creuat, es va convertir en una excel·lent assistència al cor de la gran per a Mata, que no va perdonar. Era el minut 11.

Al quart d'hora, Richy ho va provar amb un cacau des de mitja distància que va repel·lir Moragón. Deu minuts

més tard, nou gerro d'aigua freda per als locals. En una falta un xic escorada a la banda dreta, Granell va vestir-se d'assistent i va col·locar la pilota al cap de Ramalho, que va aprofitar el buit que li va deixar la defensa i la mala sortida del porter per anotar el 0-2 (min. 26).

El Llagostera reacciona

Un altre partit, veient el marcador i els diferents arguments que havien ofert un i altre equip, estaria dat i beneït. No pas un derbi. El Llagostera es va treure la son de les orelles i de mica en mica li va anar guanyant terreny al seu rival. El joc directe va ser la seva millor arma i les accions d'estratègia, el comodí perfecte per fer mal al Girona. Va picar sis córners en 30 minuts i en algun d'ells era clar que s'havia de sortir amb la seva. En el cinquè en discòrdia, Imaz va rebentar la pilota i va ser la defensa la que va evitar el gol; en el sisè, Ríos es va inventar un xut tancat que va sorprendre a tothom. També a Becerra, que es va empassar la pilota. El porter va reclamar falta d'un atacant, però ja no hi havia res a fer (1-2, min. 32). El gol va reduir les distàncies i, sobretot, va donar emoció al derbi, que va guanyar en intensitat des d'aquell moment fins al xiulet final.

El pas dels minuts i l'embranchida dels locals van fer recular el Girona, que va acusar la davallada física a mesura que avançava el partit. El derbi va variar de color. Els papers es van intercanviar. Els blaugrana van passar a posar-hi les ganes i l'empenta; l'equip de Machín era el que es defensava com podia, el que buscava fer mal al contracop i el que feia de la supervivència el seu principal argument. Tot i això, va gaudir d'una excel·lent ocasió per rematar la feina. Al quart d'hora del segon temps, una centrada de Cifuentes des de la banda dreta va trobar l'entrada de Lejeune. El potent cop de cap del central francès va llepar el travesser. La resposta del Llagostera va ser contundent. En l'acció següent, Pitu li va posar la pilota al cap de Juanjo i l'execució de l'atacant no va ser suficient perquè l'esfèrica acabés al fons de la porteria. Cinc minuts després, Enric Pi, la va buscar sense sort. Nova passada a l'interior de l'àrea i el seu xut, massa mossegat, va marxar desviat.

Amb el Girona desaparegut i sense Sandaza al camp (el toledà va marxar en llitera en rebre una forta entrada per darrere de Pitu), el Llagostera va seguir picant pedra sense fortuna. Sergio León, al llindar del descompte, va ser l'últim que va provar-ho. Ell s'ho va guisar tot sol, però va trobar amb la sòlida resposta de Becerra en la penúltima acció destacada del partit. En l'última, la topada fortuïta entre Ramalho i Imaz no només va emmudir l'estadi, sinó que va deixar el lleidetà commocionat al damunt de la gespa abans de ser retirat en llitera entre els aplaudiments i la indignació del públic, que no es podia creure que l'àrbitre no deixés seguir ni un segon més quan havia afegit, inicialment, quatre minuts.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2015/01/04/bon-inici-suficient/704201.html?utm_source=rss